

Margareta Jurič. Ko so starši našli otroka, je bil že mrtev.

Mačkovec. V četrtek, 7. aprila, je bila končana pravda med šolskim upraviteljem g. Černy Viktorjem in Podleskem Drago, ženo občinskega tajnika. Omenjena je očitala g. upravitelju, da je za svojo potrebo rabil šolska drva. Precej ostra kazn je bila izrečena, kar odobravamo, da se bo že enkrat prenehalo tisto grdo obrekovanje. Ne-ka gonja je že dalj časa bila proti našemu upravitelju; nekaterim pač ni všeč, da on takoj vsako nerednost obsodi in krivce kliče na odgovornost. Zdaj se je zopet pokazalo, da mu nekateri delajo krivice in zdaj so ti za eno blamažo bogatejši.

Moščanci. Naša gasilska četa si da postaviti telefon. Stroškov bo do 5000 din. Občina je obljubila 500 din, pa menda to ne zato, ker je predsednik iz Moščanec, ko pa občina ne more redno plačevati niti kaj drugega veliko bolj potrebnega.

Pečarovi. Nekateri se na vse kriplje upirajo, da bi se prenesel poštni urad iz Mačkovec k nam. So celo naredili neki zapisnik s pomočjo župana. Pa je v tem zapisniku vse tako sestavljeno, da lahko izpodbijsa vsak otrok. Sedež občine je pri nas in pomislite, občina je proti prenosu pošte sem. Vsak neuki človek lahko uvidi, da je tu zadaj nekaj drugega, kajti ne verjamemo, da bi bili občinski možje tako neuvidevni, da ne bi uvideli nujnosti pošte na sedežu občine. To je pač dobro, da za to niso merodajne tukajšnje krajevne oblasti.

Naši rajni

Sv. Duh na Ostrem vrhu. Pri nas smo spremljali z obilno udeležbo k zadnjemu počitku dolgoletnega prevzitarja in dobrega krščaškega moža Egidija Krajnc, nekdanjega veleposestnika in lesnega trgovca pri Devici Mariji v Pušcavi. Rajnemu naj bo Bog milostljiv plačnik!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 5. aprila je umrl v Zgornjem Velovljeku Franc Čeh v starosti 80 let. Pokojni je bil skoraj do smrti vedno čil in zdrav, bolehal je le zadnje tri tedne. S svojim zglednim verskim življenjem je bil svetel zgled vsej okolici. Zelo rad je prebiral katoliške časopise, posebno »Slov. gospodarja« je komaj čakal. Kako priljubljen je bil, je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležila vsa širna okolica. Vsem, kateri so ga spremljali na zadnji poti: Bog plačaj! Pokojniku naj bo lahka domača zemlja, katero je tako ljubil! Žalujemo naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. Po dolgi, mučni bolezni je 6. aprila mirno v Gospodu zaspala 70 letna Marija Mastnak, bivša veleposestnica v Lokarjih. Uro pred smrtjo jo je še obiskal g. nadkurt Jakob Marzidovšek, ki mu je bila leta 1883 na primiciji za družico, potem je pa umrla. Rajna je bila plemenitega srca, noben revež ni odšel od njene hiše brez kaknega daru. Skrbela je za dušni blagor svojih otrok kakor tudi za pravilno telesno vzgojo. Štiri sinove in tri hčerke je omožila v bližini na odlična posestva. Naj ji bo lahka zemlja — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Rupert nad Laškim. V nedeljo, 3. aprila, smo v nenavadno velikem spremstvu spremljali na zadnji poti vrla krščaško mater Planko Nežo, p. d. Podhortijsko gospodinjico iz Malé breze. Rajna je bila cela mučenica, saj je bila na bolniško posteljo priključena celih pet let in pet mesecev. Zadelo jo je delna kap, ki ji je onemogočila vsako gibanje izven postelje. Le nenavadno skrbna in ljubezniva postrežba od strani otrok, ki so bili materi udani iz vsega srca, je ohranila življenje ljubljene matere toliko časa. V svoji dolgi mučniški dobi je trpeča žena našla svojo uteho v pogostnem prejemu svetih zakramentov in v ljubeznivi požrtvovalnosti svo-

jih dragih domačih. Dobra, vrla mati naj počiva v miru do velikega dne vstajenja! — Smrt pri nas v zadnjem času kar naprej kosi dne 4. aprila je tudi v Mali brezi nenadno umrl 73 letni samski Boštjanov Joža, Vida Jožef; našli so ga mrtvega zjutraj v njegovi postelji. Dober teden poprej je še, že zelo oslabiljen, prilezel k farni cerkvi, kjer je lepo prejel velikonočno sv. obhajilo. Pač ni mislil, da je bila obenem tudi sveta popotnica! — Dne 7. aprila pa je zatisnil svoje trudne oči k venčemu počitku vdovec Vida Matija, p. d. Platonjak v Sv. Petru; čakal je lepo starost 82 let, ki jih je preživel v srečnem zakonu ob strani vrle žene, katera ga je zapustila pred desetimi leti. Bog daj obema Videcoma večni pokoj in mir!

Olimje pri Podčetrtku. Krasni so letos spomladanski dnevi, vse se veseli in raduje. Imamo dosti tudi žalostnega, kajti smrt se ni imela nikoli toliko dela kot letos pri nas v naši fari, ker jih je dosedaj skoraj že toliko umrlo, kakor včasih vse leto. Dne 2. aprila so se oglasili zvonovi treh cerkva in naznanili smrt vrliga katoliškega moža, posestnika Antona Zalokar. Bil je globokoveren katoliški mož, kakor jih je malo. Vedno je stal na braniku katoliškega nazora on in njegovi zvesti sinovi. Bil je stalno naročnik katoliškega časopisa. Vse ga je spoštovalo in rado imelo, kar je pričal njegov pogreb. Lepo se je poslovil s tega sveta s sveto popotnico. Edina tolažba žene, dveh sinov in hčerke je, da se vidimo enkrat nad zvezdami v rajskih višavah. Počivaj v miru, preostalim naše sožalje!

Društvene vesti

Hoče. Prosvetno društvo priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne in ob pol osmih zvečer krasno igro »Črna žena«. K obilni udeležbi se vabite!

Fram. Fantovski odsek Izobraževalnega društva Slomšek uprizeri na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v dvorani g. Zöhrerja narodni igrokaz s petjem v štirih dejanjih »Divji lovec«.

Kapela pri Radencih. Bralno društvo uprizeri na velikonočni ponedeljek, 18. aprila, v prostorih restavracije g. Maršika v Slatini Radencih kras-

no, poučljivo tridejansko igro »Dobrava«, po igri bo petje. Začetek ob petih popoldne. Vsi prijazno vabljeni, da se te lepe igre v obilnem številu udeležite. Ne bo vam žal!

Vučja vas. Prosvetno društvo priredi na velikonočni ponedeljek igro v treh dejanjih »Veriga« v šoli v Vučji vasi. Začetek ob treh popoldne in ob sedmih zvečer.

Svetinje. Prosvetno društvo priredi na velikonočni ponedeljek po večernicah veselo dvodejansko opereto »Čevljar in vrag« ter enodejansko

bi si bil nabavil vse one drage pripomočke, katere je treba imeti pri rokah, ako bi se lotil izdelovanja denarja.

Ravnokar omenjeni izgovor so pobijali razni prosilci s tem, da so prodajali živino iz hleva in so stiščali izkupiček enostavno Juriju v žep v prepričanju, da si bo nabavil, kar rabi in potem tudi na nje ne bo pozabil.

Največ je bilo takih prošnikov, kateri so zvalili Jurija pod svoj krov s pozivom, da jim poslika hišo. Pri kmetu ali obrtniku, kateri je hotel imeti preslikano stanovanje, je bil Jurij kar najboljši preskrbljen, dobil je po več stotakov na roko z očitnim namigom, naj le lepo shrani denar, slikal bo drugič, sedaj stene še niso dovolj počrnele...

Marsikateri se je zmuzal k Juriju fotografu, se pustil slikati, preplačal v naprej več slik, po katere se sploh ni oglasil v upanju: Jurij me je že razumel in ne bo pozabil name, kakor hitro bo otvoril ono čudodelno tvornico, katero si lasti najvišja državna oblast.

Dobra prehrana ter malo dela sta dobro storila slabotnemu izpuščenemu kaznjencu. Jurij se je vsaj nekoliko telesno popravil in ni več zgledal liki smrt.

Leta 1921 je bil v tako ugodnem položaju, da se je celo oženil in se je preselil k staršem svoje žene. Na ta način se je hotel odmakniti neprestanemu drezanju vsiljivih prosilcev, katerim je že bilo dovolj čakanja z nakupovanjem ponarejenih potrebščin.

Malokateri ponarejevalec je bil v takih škripcih kakor Jurij Potočnik, v katerega je vse sililo, mledovalo in ga slednjič priganjalo, naj vendar enkrat začne s fabrikco, na katero se razume samo on. Nadlegovani je bil vdan z vso dušo ponarejanju; na drugi strani pa se je veselil komaj poldrugo leto pri šibkem zdravju svobode. Sij svobodnih dni je imel nanj še vedno močnejši vpliv nego ona denarna tvornica, radi katere bi moral prej ali slej nazaj med štiri stene in od tam v sigurni grob.

Iz hrepenenja po ozdravljenju in veselja nad prostim gibanjem se je srečno izmikal poldrugo leto vsem mogočim nadlegovalcem, ki so že bili izmetali tisočake za njegove potrebščine brez vidnih znakov, da bo sploh začel s ponarejanjem.

(Dalje prihodnjič)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

občino, ker je prepričan, da mu bodo tam najbolj postregli s tem. Tu tudi res dobi vsa potrebna navodila, poleg tega pa ga na lurski občini posušeno založe tudi z raznimi knjižicami, ki imajo izrazit propagandni značaj. Brez pripombe!

Najstarejši koledar imajo Indijci, kajti po njihovem štetju imamo letos 155.521.972.849.005 od »božjega« začetka Brahme. Brahma pa živi in bo živel po njihovem mnenju 100 let po 365 kalp, in en »kalpa« ali dan Brahmanovega življenja obsega 4.320.000.000 let; tako se nam še davno ni treba bati konca sveta. S temi številkami je označeno to, kar mi imenujemo večnost, in vera v splošno nadvlado Brahme na zemlji.